

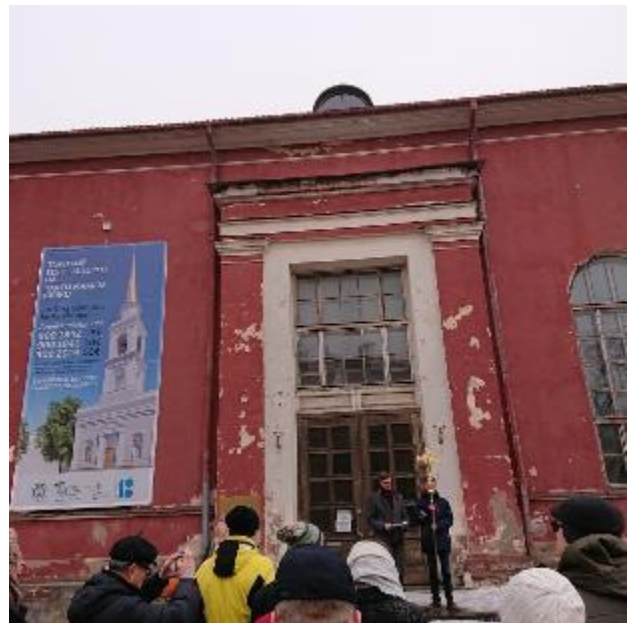
”Me olemme valon lapsia ja valon kantajia”

Kirsi Vimparin lähettikirje 2 / 2.4.2018

Olen viettänyt nyt neljännen virolaisen pääsiäiseni. Perinteitähän sinne on jo muodostunut, ja se on hyvä. Vaikka hiljaisen viikon, täkäläisittäin Suuren Viikon sisällä on paljon vähemmän kirkkotilaisuuksia ja tapahtumia kuin yleensä Suomessa, kiirastorstaina on seurakunnissa ehtoollisjumalanpalvelus, pitkänäperjantaina jumalanpalvelus ja ensimmäisenä pääsiäispäivänä riemuitaan ylösnousemuksen iloa tavallista runsaamman kirkkoväen kesken. Lisäksi aktiivisimmilla seurakunnilla voi olla vielä jotain tilanteita ja tapahtumia.

Pitkänäperjantaina on ainakin Tallinnassa ja Tartossa nyt useita vuosia järjestetty yhteinen ristinvaellus eri kirkkokuntien kesken. Tartossa reitin varrella on 8 kirkkoa, ja meitä oli jälleen useampi sata sitä ristin jäljessä kävelemässä. Oheinen kuva on tämän vuotisen

reitin kolmannelta kirkosta, Tarton Marian kirkon edestä. Kirkko on remontissa, ja tarkkaan kun katsoo erottaa lähettimme Joonas Toivasen sieltä hartauspuhetta pitämästä. Tuo kirkkorakennuksen remontti tarvitsee myös esirukouksiamme, se on pienelle seurakunnalle aivan valtava ponnistus.

Lasten kanssa olen ollut pyhäkoulussa nyt useamman sunnuntain peräkkäin. En ole aiempina vuosina askarrellut höyhenten ja pajunoksien kanssa, ja voi kuulkaa tuli hienoja palmunoksien korvikkeita palmusunnuntaina. Tosin siivoamista riitti sen verran, että ensi vuodelle taidan kehittää jotain muuta... Mutta viime sunnuntaina opettelimme vanhakirkollista tapaa tervehtiä toisia kristittyjä: Kristus on ülestõusnud! Ja vastaamalla: Tõesti on Ta ülestõusnud! Lisäksi askartelimme pääsiäiskortteja. Ohessa on Henrin taiteilema kortti, sen myötä haluan toivottaa myös Sinulle siunattua Herramme ylösnousemusjuhlaa!

Meillä on ollut pyhäkoulussa pitkään melkein joka kerran ainoastaan poikia, niin oli hauskaa, kun tämä pieni Merry -tyttönen tuli mukaan tuomaan vähän vaaleanpunaista iloa. Olen niin iloinen, että esirukouksiin on vastattu, meillä on pieni mutta toimiva pyhäkoulu, ja tarpeeksi pyhäkouluopettajia. Saamme jatkuvasti rukoilla sen puolesta, että saisimme pidettyä lapsille sisältörikkaita ja mielekkäitä pyhäkouluja, ja että jatkuvuus säilyisi pyhäkouluopettajien mukanaolossa. Myös jokaisen pyhäkoululaisen ja heidän perheidensä puolesta saa esirukouksin muistaa. Osa on kristityistä perheistä, osalla käy toinen vanhemmista kirkossa, osalla on perhe hajallaan tai muita vaikeuksia. Suurin osa on kastettuja, ja erityisesti saamme muistaa niitä pyhäkoululaisia, joita ei ole vielä kastettu.

Pyhäkoulussa on nykyään sen verran aktiivisia lapsia, että kuvien ottaminen meinaa jäädä. Viereinen koko viime sunnuntain porukan sisältävä kuva kertoo aika hyvin, että välillä on tavarat levällään ja touhua riittää.

Lasten kanssa kyllä aina oppii itsekin jotain uutta. Miten saisikin aina jokaisen kanssa erikseen vietettyä aikaa, kun niissä hetkissä parhaat kuulumistenvaihdot tapahtuvat. Mutta yhteinen pyhäkoulu-aika on myös tärkeää, ja jotenkin jatkuvasti olen siitä enemmän ja enemmän kiitollinen. Minä en itse halunnut lapsityöhön, mutta minua tässä tarvittiin ja tarvitaan. Ja

kauniisti Jumala on antanut nyt erityistä iloa työskentelystä lasten kanssa, jokaisesta arvokkaasta hetkestä.

Löysin kirjakaupasta mainioita syntymäpäiväkortteja, joissa on lasten mietteitä vanhenemisesta. Jos sinulla on lähiaikoina syntymäpäivä, kuten Keski-Pohjanmaan piiripastori Pasi Palmulla on ensi viikolla, otappa tästä onnittelut itsellesi! Jeesus on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti, oltiinpa nuoria tai vanhoja. Jokainen päivä, ja se on suurta ihmettä.

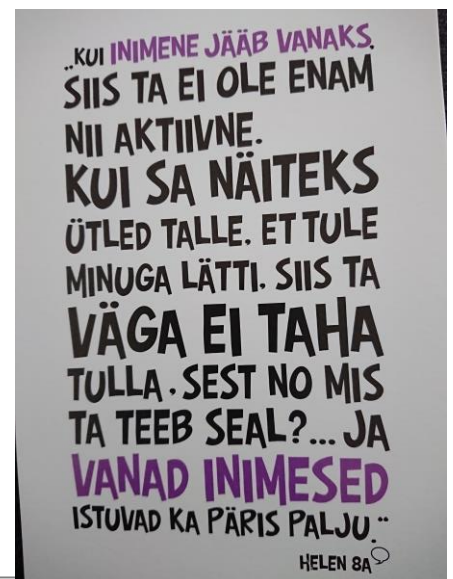
"Kun ihminen jää vanhaksi, niin se ei ole enää niin aktiivinen.

Kun sinä esimerkiksi sanot sille, että lähde minun kanssa Latviaan, niin ei se oikein halua lähteä.

Koska no mitä se siellä tekee?...

Ja vanhat ihmiset myös istuvat aika lailla paljon."

Helen 8-vuotta.

Pääsiäisyönä olen yleensä ollut katolilaisessa kirkossa vigiliassa, koska luterilaiset eivät ole täällä järjestäneet yömessuja. En tunne katolilaisten perinteitä kovin hyvin, ja tuon juhlargilian alun valon seremonia on ollut kovin koskettava. Uusi Kristus-kynttilä siunataan ulkona omassa seremoniassaan käyttöön, ja yhteisesti kiitetään Jumalaa maailman valosta, Kristuksesta. Jokaisella mukanaolijalla on tuohuskynttilä, ja pikkuhiljaa Kristuskynttilästä lähtee valo etenemään ihmiseltä ihmiselle, yhä laajentuen ja valaisten suurempaa alaa pimeässä yössä. Yhdessä seurakuntana siirrytään takaisin pimeään kirkkoon, ja kaikkien tuohukset valaisevat tilaa. Jeesus sanoo *"Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo."* Joh. 8:12, ja tuo kohta puhuu varsinaisessa pimeydessä tuohusten valossa kauniisti Kristuksesta. Symbolinen merkitys tapahtumilla on myös huikea: kukaan ihminen ei omin voimin saa tuohukseen tulta, vaikka kuinka käskisi tai toivoisi. Sen saa ainoastaan lahjana. Ja samalla tavalla, lahjana, se annetaan eteenpäin seuraaville. "Me olemme valon lapsia ja valon kantajia" – se on hieno muistutus osastamme tässä elämässä.

Kevät on tullut pikkuhiljaa tännekin, Kasvitieteellisen puutarhan keväpuolella jo pikkuhiljaa ensimmäiset kukat olivat viime viikolla uskaltaneet pintaan.

Siunattua kevään odotusta ja kevättä Sinulle ja läheisillesi.

Kristus on ylösnoussut!

Kirsi

sähköposti: [kirsi.vimpari\(at\)sley.fi](mailto:kirsi.vimpari(at)sley.fi)

internet: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kirsi-vimpari-virossa>

instagram: [kirsivimpari](https://www.instagram.com/kirsivimpari)

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitos Jeesuksen ylösnousemuksesta. Anna syntien anteeksiantamuksen, Jeesuksen ristinkuoleman ja ylösnousemuksen kirkastua yhä useammalle virolaiselle.
- Rukoilemme yhteistyökirkkomme Viron evankelisluterilaisen kirkon puolesta.
- Pyydämme terveyttä ja voimia kaikkeen tarvittavaan.
- Rukoilemme erityisesti Tarton rovastikunnassa tehtävän nuortentyön, lapsityön ja pienryhmätyön puolesta. Rukoilemme kaikkien vapaaehtoistyöntekijöiden ja työntekijöiden puolesta.
- Rukoilemme johdatusta ensi kesän lastenleirin suunnittelulle.

Tukesi tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta.

On hienoa, jos voit säännöllisesti tukea Kirsi Vimparin työtä sinulle sopivalla summalla.

Lähetyskannatus Kirsi Vimparin työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumrollasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi
- **tai** kirjoittamalla viestikenttään Kirsi Vimparin rengas + oma kotiseurakuntasi

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Jos yhteystietosi muuttuvat, ilmoitathan muutoksesta Sley/Jiska Gröhn, PL 184, 00181, Helsinki, tai puh. 045 630 9425 tai jiska.grohn@sley.fi

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100